

104. Основно училище „ Захари Стоянов”, София

НОВИНАР 104

„Святата истина ми бе знамето”

Захари Стоянов

Брой 37, 2018/2019 г.

В този брой ще прочетете:

- Нова спортна площадка с фитнес уреди
- Ден на приобщаващото образование
- Модерно образование в Димитровград
- Нашето участие в Националната седмица на четенето
- Нашето интервю с г-жа Румяна Божкова
- Обучение в добродетели
- Бадминтонът – там, където сме №1
- Избери си спорт – колоездене
- Забавна страничка

ХАЙДЕ НА УЧИЛИЩЕ!

На 17 септември 104. училище отвори гостоприемно вратите си за над 800 ученици от първи до седми клас. На празник, като на празник – детски песни, озвучаващи двора, украса, празнично облечени деца, родители и учители; стихове, песни, танци, букети с цветя, по-големи от приносителите си; тежички раници, пълни с учебници; първокласници в трепетно очакване на първия училищен звънец; фотоапарати и телефони, опитващи се да запечатат всеки миг от тържествения ден. И усмивки, много усмивки в празничната еуфория. В своето кратко слово за откриване на учебната година госпожа Велинова, директор на училището, отбеляза, че народ, който е превърнал първия учебен ден на децата си в празник, има бъдеще.

НОВА СПОРТНА ПЛОЩАДКА С ФИТНЕС УРЕДИ

Новата учебна 2018 / 2019 година стартира с нова спортна площадка с три фитнес уреда на открито. Те бяха закупени със средства, дарени от

родители, които се включиха във фандонабиращата кампания на 104. училище и Центъра за приобщаващо образование „Новите наши любими места“. Кампанията стартира през 2017/2018 година. От нея бяха събрани 4390 лева. Към тях бяха прибавени и 1928 лева собствени приходи на училището, получени от наем от учебен център „Фарос“.

Новата площадка много бързо се превърна в любимо място за игра на малките и големите ученици, място за споделяне, за тихи игри.

ЕДНО УЧИЛИЩЕ ЗА ВСИЧКИ ЕДНО УЧИЛИЩЕ ЗА ВСИЧКИ ЕДНО УЧИЛИЩЕ ЗА ВСИЧКИ

ДЕН НА ПРИОБЩАВАНЕТО

На 19.10.2018 г. в 104.ОУ „Захари Стоянов“ се проведе Ден на приобщаването. Денят

беше открит празнично с изпълнение на мажоретните състави на училището с ръководител Детелина Попова. Те създадоха много настроение, което се предаде и на другите участници. Откриването завърши с хоро в училищния двор, на което се хванаха всички. А хорото, както е известно, е символ на единението.

В празника се включиха над 600 ученици и се проведоха разнообразни спортни и образователни дейности в стремежа всяко дете да се изяви и да покаже най-доброто от себе си. Учителите по физическо възпитание Ив. Михайлова, М. Иванова и А. Дойчев бяха подготвили перфектна спортна програма. Волейбол, народна топка, футбол и състезателни игри разпалиха страстите на състезатели и публика на двора и във физкултурния салон. Победители в състезанието по народна топка станаха учениците от 5.д клас, във футбола най-добре се справиха 5. г, а волейболистите от 7.г безапелационно заеха първото място, като победиха всички свои съперници.

Бяха проведени и три открити урока, които предизвикаха интереса на учители и ученици, както и на гостите от панагюрското училище „Нешо Бончев“. В празника се включи иновативната паралелка от 2.г с урок за геометрични тела. Малките математици и тяхната класна г-жа Красимира Илиева показаха как чрез

обучението по системата *Jump Math* трудните задачи стават лесни. В часа по технологии и предприемачество г-жа Елка Радева и шестокласниците от групата за разширена подготовка представиха урок за ресурсите. Много интересен беше и урокът по биология на г-жа Венета Димова за здравословното хранене. Шестокласниците демонстрираха знания и умения да включват в менюто си само здравословни храни.

На последвалата работна среща на гостите от Панагюрище беше представена презентация по приоритет 1.5. Ел. Вихрийска и Л. Дикова запознаха присъстващите с това, което екипите по приоритета са направили и продължават да правят от началото на учебната 2017/2018 година за подобряване на микроклимата в колектива чрез изграждане на взаимоотношения, основани на доверие, подкрепа и уважение. В последвалата дискусия домакини и гости обмениха идеи по приоритета и възможности за сътрудничество.

Ето какво споделиха нашите гости от Панагюрище: „ Радваме се, че имахме възможност да осъществим учебна визита в 104. училище в рамките на проекта „Едно училище за всички“ и да присъстваме на Празника на приобщаването. Събрахме страхотни впечатления от тържеството, откритите практики и топлото посрещане. Благодарим на целия екип на 104. училище за позитивизма, подготовката, откровеността и споделяния опит. Ще се възползваме от добрите Ви идеи. ”

МОДЕРНО ОБРАЗОВАНИЕ В ДИМИТРОВГРАД

На 9. 11. 2018 г. по покана на екипа на ОУ "Тенчо Славейков" в Димитровград група учители от 104. ОУ имахме възможността да се потопим в прекрасната есенна атмосфера на далечния град и иновативното училище. В училището ни посрещнаха усмихнати и ведри учители, спокойни и усмихнати ученици. Видяхме активни, подкрепящи родители в една колкото забавна, толкова и важна изява – татковци готвят здравословно рамо до рамо със своите деца. И както разбрахме,

това не е епизодична изява, а традиция. Надникнахме в няколко класни стаи, в които учебният процес си течеше както обикновено. Направи ни впечатление акцентът върху емоционалното състояние на всяко дете чрез емоциометър, а също и върху позитивните оценки за добрите дела на учениците. Наблюдавахме и част от проекто-базиран урок по география, в който децата сами бяха изработили макети на географски обекти и разказваха за тях. Запознахме се с поредица от добри педагогически практики, с модерно образование. Бяхме много впечатлени от дигиталната класна стая, в която ученици ни демонстрираха различни дейности. Ученици от иновацията „Изкуствен интелект“ ни показаха работа с LEGO MINISTORMS, конструиране на роботи, създаване на система от програмирани роботи.

Училището има и модерна спортна база, система от игрища за различни спортове, трибуни за публиката.

Сърдечно благодарим на колегите за представените иновации. Хубаво е, когато можем да общуваме с единомислещи и всеотдайни педагози. Колегите от ОУ „Пенчо Славейков“ успяха да ни заредят с позитивизъм и вяра, че заедно сме способни да изградим модерна приобщаваща среда, която да даде възможност на всяко дете да разгърне способностите си.

Л. Дицова

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

ПРЕСЛЕДВАЙ ДОКРАЙ МЕЧТИТЕ СИ!

Всички познават госпожа Румяна Божкова! Любима учителка на първокласниците, главен учител с голям професионален опит, енергична, ентузиазизирана, автор на книга за добродетелите. С госпожа Божкова се срещна и разговаря Вики Йосифова.

Госпожо Божкова, как и защо избрахте да станете учител?

Децата са тези, които ме накараха да стана учител. Те са най-непринудените и искрени същества. Когато общувам с тях, се пренасям в един друг свят. Срецнах много подкрепа при избора си на професия в лицето на моите близки. От родителите си знам, че трябва да работиш това, което те кара да се чувстваш добре и ти харесва.

Каква е била Вашата мечтана професия като дете?

Първоначално исках да бъда артистка, след което реших, че това не е за мен. Следващата ми мечта беше да бъда учител. Събирах децата от квартала и аз бях учителката, а те - учениците. След завършването ми тази игра се превърна в професията ми до днес.

Кой е бил любимият Ви предмет в училище?

Обичах български език и история, а към математиката изпитвах необясним страх и стрес, въпреки че се справях отлично. Математиката просто не беше моето нещо и не ми идваше отгоре.

Чувствате ли се натоварена от длъжността си като главен учител?

Не се чувствам натоварена от длъжността, просто отговорността е малко по-голяма, но това си е работа като всяка друга работа в едно училище. По никакъв начин не се стресирам.

Кое Ви мотивира, за да продължавате напред?

Децата ме мотивират, зареждат ме с енергия и ме учат на нови неща. Поколенията са много

различни. Започнах работа като учител през 1982 година, тогава децата мотивираха по един начин, а днешните деца - по друг. Като учител е много важно да се пригодиш към новото време, трябва да направиш така, че децата да имат потребността да общуват с теб. Най-прекрасното нещо на този свят - това са децата.

Какво обичате да правите през свободното си време?

Различни неща, в зависимост от настроението ми. Понякога чета, друг път гледам филми. Харесвам предимно биографични книги, но не по-малко ценя и художествената литература. Също много обичам да оставам сама със себе си.

Кое е най-спонтанното решение, което някога сте взимали в живота си?

Попинцип не съм човек на спонтанните решения, премислям всичко, за което съжалявам. Хората казват, че най-добрите решения се взимат на момента.

Как мотивирате децата да четат и учат?

В днешно време това става все по-трудно, но това е едно непрекъснато взаимодействие и комуникиране между родители, ученици и учители. Процесът да мотивираш едно дете да се труди зависи и е обвързан с реакциите и поведението на учителя; похвалите и поощренията също са много важни. Една добра дума сякаш окрилява детето и го прави по-сигурно в себе си, а тази сигурност го кара още повече да чете и да учи.

Кой е най-забавният спомен от детството Ви?

Живеех на четвъртия етаж на блок в Бургас и хвърлях домати от балкона, а разпльоқането на домати по тротроара ме правеше неописуемо щастлива. Определено не препоръчвам на децата да се занимават с такива работи, защото последствията, поне за мен, бяха сериозни. Това е най-забавният ми спомен, но като цяло детството ми беше изпълнено с много такива. Изграхме безгрешно с децата от квартала до късно, а родителите ни не се притесняваха.

Какво бихте посъветвали децата, тийнейджърите и младите хора?

Моят съвет към вас е да съхраните онази детска чистота и безгрижност и винаги бъдете себе си. Преследвайте докрай мечтите си, защото аз вярвам, че колкото по-силно желаете нещо, толкова по-голям е шансът да го превърнете в реалност.

Благодаря, госпожо Божкова!

Виктория Йосифова

УРОЦИ ПО ДОБРОДЕТЕЛИ

УРОЦИ ПО ДОБРОДЕТЕЛИ

УРОЦИ ПО ДОБРОДЕТЕЛИ

УРОЦИ ЗА СЪРЦЕТО

На 30 октомври в литературен клуб „Перото“ бяха представени две книги с една заглавие – „Уроци За сърцето“. Те са издания на фондация „Благотворител“. Всяка от двете книги са наречена „Наръчник за изграждане на характера и емоционалната зрялост на деца в предучилищна/начална училищна възраст“. Сред тримата автори на втората книга е г-жа Румяна Божкова, главен учител в 104. ОУ. В тази книга за включени добродетелите увереност, щедрост, благодарност, търпение, целеустременост, както и теми като *Луна на доброто, Задружен клас, Силата на думите*. Има и съвети за привличане на родителите са съвместна работа.

Препоръчваме Ви да прочетете тези книги!

В първата книга за корица е използвана рисунка на Тергана Петрунова от 7.д, нарисувана по време на открит урок за добродетелите в същия клас. Пожелаваме на Тери още много корици на книги!

Екип на вестника

ИЗКУССТВОТО ДА ОБЩУВАМЕ И ИЗКУССТВОТО ДА БЪДЕМ ДОБРИ ХОРА

През учебната 2017/2018 година кандидатствах за проекта „Изкуството да общуваме“ по програма „Добродетели“ на фондация „Благотворител“. Проектът продължи 9 месеца – от октомври 2017 г. до юни 2018 г. и в него участваха четири паралелки шести клас на 104. училище с приблизително около 100 ученици.

През учебната 2017/2018 г. бяха проведени по 10 иновативни уроци в б. „б“, „в“, „г“ и „д“. Бяха преподадени 10 добродетели – искреност, сътрудничество, грижовност, благодарност, проща, търпение, смелост, творчество, тактичност, увереност. За девет месеца учениците създадоха в тези часове повече от 300 текста по темите за добродетелите. Част от тези текстове бяха публикувани и на фейсбук страницата на фондация „Благотворител“.

В края на годината с ученици направихме малка ръчно изработена книжка, която събра много малка част от текстовете. Изготвени бяха няколко табла, посветени на добродетелите. Бяха направени 6 презентации.

Децата участваха с ентузиазъм в часовете, беше им интересно, темите ги върнуваха. Те имат нужда от повече време в училище, в което да говорят за важните неща от живота. Тези ученици вече бяха минали един курс на обучение по добродетели през предходната година и с лекота приеха заниманията. Бяха им забавни игрите, с радост споделяха с белия лист възмущенията си по-темите, разгорещено дискутираха в часовете. Мисля, че беше направена една голяма крачка в посока подобряване на общуването между децата и осмислянето на добродетелите като път за изграждането им като добри хора. Участието в проекта „Изкуството да общуваме“ в рамките на програмата „Добродетели“ даде отлична възможност за възпитаване в морални ценности, за утвърждаване на добри примери, за развиване на емоционалната интелигентност, за подобряване на общуването в училищната общност. Това е част от пътя за превръщане на училището в желано и привлекателно място за обучение, творчество и развиване на потенциала на всяко дете. Децата рисуваха, създаваха презентации, рецитираха – т.е. всеки изяви своята дарба, покажа я, почувства се значим. Общувайки с добродетелите, всяко дете израстване нравствено и емоционално, доби самочувствие, почувства се значимо. Беше направена още една стъпка за разбирането на другия, за подобряването на микроклимата в класната стая, за изграждането на класни общности, на устойчиви нагласи и взаимоотношения в тях. Децата имаха възможност да осмислят добродетелите като значими общочовешки ценности и да ги направят неделима част от своя живот. Откриха смисъла в това да бъдеш добър.

И на учениците, и на колегите им беше интересно. Често се налагаше децата да идват преди часовете и те го правеха, без да е задължително. Забавляваха се, откриваха нови измерения на човешките взаимоотношения, интересно им беше за изразяват мнение, да спорят, да

аргументират становищата си, да пишат за добродетелите. Колегите ми се включваха непрекъснато по време на часовете, подкрепяха една или друга теза, даваха примери, допълваха.

Аз имах възможността да опозная 90 деца от 3 класа, с които се срещнах за първи път. Впечатлена съм от начина им на мислене. Децата в тази възраст доста се влияят от мението на другите. Това пролича в текстовете, които написаха. Щрябва да извървим дълъг път, за да осъзнаят себе си като силни и уверени личности, които не се поддават на чуждо влияние.

Проведохме 40 нестандартни, иновативни урока, което обогати преподавателската ми работа и затвърди убеждението, че така се прави модерното образование. Четох доста за добродетелите от различни източници, докоснах се до библейските и източните притчи, обогатих представите и знанията си, докоснах се до един по-добър и по-разумен свят, който се опитах да предем на младите хора. Видях децата в друга светлина. Всеки показа най-доброто от себе си. Показваха умения да работят в екип. Най-приятно ми беше, когато ме спираха по коридорите и ме питаха кога ще е следващия урок или искаха потвърждение, че следващия час ще имаме такъв урок. Убедена съм, че ако искаме да стопираме агресията, да общуваме по-добре, да обогатяваме себе си, да дадем ориентири на децата в големия свят – това е един от пътищата.

Хубаво би било да бъдат организирани общи мероприятия между ученици от различни училища – празници, състезания, за да могат децата да се почувстват част от една по-голяма общност.

Л. Богданова

ДЪГАТА НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

В рамките на проекта „Изкуството да общуваши“ учениците създадоха около 300 текста, посветени на изучаваните добродетели. Много малка част от тях влязоха в малаката ръчно изработена книжка. Наречеохме я „Дъгата на добродетелите“. Тя има кръгла форма като символ на безкрайността. Децата рисуваха илюстрации, направиха табла, подбиха сами снимки и рисунки, подходящи за книжката. Рисунките на Никола Димов и Тергана Петрунова станаха корици на книжката.

Най-активно се включи Елена Стоянова, която не само написа едни от най-възбуждащите текстове за добродетелите, но и отдели от личното си време в началото на ваканцията, за да стане книжката реалност. Ето и част от написаното от Ели за грижовността, тактичността, прощката и увереността: „Грижовността е добродетел, която носим в сърцата си дори и да не осъзнаваме това. Тя може да бъде показана по много начини. Ще изразяват нашата загриженост, с която се обръщаме към приятели и роднини, защото искаме те да се чувстват добре. Грижовността е способност, която означава да дадеш част от себе си, за да направиш някого щастлив.“

Тактичността е възможност да кажем дори най-тежката истина по начин, по който няма да засегнем човека, за когото е отнася. Тя е нещо, без което светът би бил много потъжен, а ние – изпълнени с омраза и гняв, които са се натрупали в сърцата ни след тежките думи, които са ни казали другите дори понякога с най-добри намерения. Да проявяваме тактичност!

Прошката е изключително важна добродетел. Едно от най-истинските и човешки неща е грешката. Ние се учим докато грешим, но най-важно е да си прощаваме след това и да продължаваме напред заедно, забравили обидите, открили поуците от грешките.

Увереността е нещо, което ние сами трябва да развием в себе си, за да живеем един по-спокоен и по-щастлив живот. Огледайте се – всеки е добър в нещо, но за да работи още по-добре му е нужна увереност. Ние ставаме в пъти по-силни, когато вярваме в собствените си възможности!”

Елена Стоянова, 7.д

Екип на вестника

ДА ПОЧЕТЕМ ЗАЕДНО

Този година Националната седмица на книгата се проведе от 22 октомври до 26 октомври. В нея се включиха около 500 ученици от първи до седми клас. По-малките четеха и разказваха за своето училище и за патрона му Захари Стоянов заедно със своите родители и учители.

По-големите – учениците от пети до седми клас създадоха табла, в които написаха различни причини да се четат книги. Едно от таблата нарекоха „Четенето – един толкова чудесен навик”. Там те разкриха своите причини да отделят време за четене на художествена литература. Направено беше и Ревю на книгата, на което седмокласничката Зорница Александрова, шестокласничката Дара Яндина и ученичката от пети клас **Никола Петрова** разказаха за своите любими книги. Петокурсници заедно с 8-жа Валя Тригорова отидоха при първокласниците, за да им прочетат откъси от любими книги. В 7.д четеха разкази на малко познатия за по-младото поколение Чудомир. Изявиха се Вяра, Софи, Али и Алекс. Всички ученици от 7.д единодушно гласуваха бащата на Вяра да дойде и заедно да четат откъси от избрана от него книга. Прецениха, че той винаги им чете интересни и нестандартни книги. Не направи изключение и този път. След четенето се проведе и дискусия.

СТОРИИ СТОРИИ СТОРИИ СТОРИИ СТОРИИ СТОРИИ СТОРИИ

ЕДНА ПРАДИЦИЯ

Традиция е отборите ни по бадминтон под ръководството на г-жа Ивелина Михайлова да печелят отборната купа на турнира „Златното перце”. Направиха го и този път.

На 10 ноември в бадминтон зала „Европа” за 13-ти пореден път се проведе откритият Ученически турнир по бадминтон „Златното перце” за купа София. Той бе под патронажа на г-жа Фандъкова и в рамките на инициативата „София – Европейска столица на спорта 2018”. Организаторите от Българската федерация по бадминтон и „ЕКЮПАК България” АД осигуриха наградите.

Бадминтонът е един от най-бързо развиващите се и успешни спортове в последните години. Особено популярен е сред учениците, затова и в състезанието се включиха повече от 200 деца от над 20 софийски училища.

Станислав Рангелов от 3.в, Георги Теоодосиев, Георги Пончев, Георги Механджийски, Ивайло Попов, Боян Фотев, Калоян Маринов, Мила Кирова, Пемениужка, Александрова, Александра Павлова – всичките от 7.г, както и Филип Свитков и Симеон Павлов от 7.в доказаха за пореден път, че трудът и усилията в тренировките се възнаграждават, че имат смисъл. Освен това спортът изгражда характери, личности, приятелства.

Екип на вестника

ИЗБЕРИ СИ СТОРИИ ИЗБЕРИ СИ СТОРИИ ИЗБЕРИ СИ СТОРИИ

КОЛОЕЗДЕНЕ

„Това е като да караш колело – никога не се забравя.” Кой не е чувал това популярно твърдение? Всеки от нас поне веднъж в живота си се е качвал на колело, за да покара малко. Имаме спомени от първите опити, подпомагани и насърчавани от родителите си. Колелото сякаш е един от символите на детството. Сега обаче става все по-модерно, бързо и ефективно превозно средство и за порасналите деца.

Какво знаем за колоезденето като спорт? Колоезденето е сериозен и популярен спорт. Той има две разновидности – колоездене на шосе и колоездене на писта.

Колоездачите са облечени в специални неопренови облекла, които намаляват съпротивлението и така дават възможност за повишаване на скоростта. Колелата също не са обикновени. Те са направени от леки материали, с опростена и олекотена конструкция, с тънки гуми. Задължителни са каските, които предпазват от нараняване при паданията, често срещани в тези състезания. Важна е и стойката на състезателите, която е аеродинамична и също намалява съпротивлението.

Қолоезденето на шосе се провежда на открито. Обикновено се изминават десетки километри по добре поддържани шосета, през планини, села, градове. Публиката очаква състезателите край шосето и аплодира своите любимци. В едно такова състезание участват десетки, стотици қолоездачи – индивидуално и отборно. Има и по-кратки дистанции, където се отчитат спринтовите умения на състезателите. Французите и италианците са доказани шампиони в қолоезденето на шосе, а най-голямото шосейно състезание е „Тур дьо Франс“, което се провежда ежегодно.

Състезанията по қолоездене на писта се провеждат в специални закрити или открити стадиони, наречени қолодруми. Те имат специфична овална форма и не могат да се използват за други спортове. Велосипедите за писта нямат спиращки и могат да развият скорост до 80 км/ч. Пробежът при такова състезание варира от 1000 до 400 метра.

Планинското қолоездене набира много последователи в последните години. То е един доста екстремн начин за спортуване със специални қолела през пресечена местност с доста голяма денивелация. На Витоша има обособени места за планинско қолоездене, за да се осигури безопасността на қолоездачи и туристи.

Қолоезденето е един от първите спортове, включени в съвременните олимпийски игри.

Ако с нашата статия сме предзвикали интереса ви, яхвайте қолелата и се запишвайте да тренирате. Ако просто ви е било интересно, но други спортове ви харесват повече – карайте си қолелата за здраве и удоволствие.

ЗАБАВНА СПРАНИЧКА

ЗАБАВНА СПРАНИЧКА

ЗАБАВНА СПРАНИЧКА

УСМИХНИ СЕ

Тренер усқоява подопечния си боксър, след като катастрофално е загубил поредния си мач.
-Не се шашкай! Не е станало, кой знае какво. Случва се човек да загуби. Между другото не беше толкова зле. В третия рунд например, здравата го изплаши.
-С моя гперкут ли?
-Не бе. Той помисли, че те е убил

Баща разказва:

- Изпратих сина ми да тренира бокс, за да може да се отбранява, когато порасне.
- А ако срещне някой, който е много по-силен от него?
- И за това съм помислил. Паралелно тренира и бягане с препятствия.